

ΜΙΜΗΣ ΣΟΤΑΙΩΤΗΣ

όλη τη νύχτα ο κόσμος
 χαμήλωσε την ανάσα του
 στο καμπαναριο μια νυφάδα
 άσπρισε τούς τοίχους
 το πλεχτο στά χέρια σου
 σα χάλκινο καράδι
 το κορμι σου γυμνο στο κατάρτι
 σα φανάρι

Ω

σαν οφαλος τής νύχτας
 ξετύλιξε ο ήλιος το κορμι του
 καράδια δεξια αριστερα
 στις τσέπες στα καθίσματα
 μια ζώνη πράσινη το δέρμα
 ειδ' αλιως ο λοστρόμος θα κλάψει
 ο ορίζοντας θάρθει με τον αντίλαλο
 μπηγμένος βαθια στο λαιμο τής αντιλόπτης.

ΟΤΡΑΝΟΕΤΣΤΗΣ

Τώρα σάν νέος μοιάζει βασιλεύς άρματηλάτης

Κ. Π. Καβάφης

Χρόνια τρύπες απο τον ήλιο
 άστραψε το μάτι του
 Ανασαίνει ο καινούριος

Ο Διγενης

που βύζανε στις κοιλιες τών σκούτερ
 στις γκάιντες, στην πέτρα

Τον πιστεύω

με πιστεύει εκει

ολόγιμος απο αθλητικη εκκίνηση
 Έτοιμος να πεθάνει όταν θέλει να πρέπει
 σαν το σκυλι τού Οδυσέα,
 σαν τον Αντώνη, τσακ.